

Duch Święty i Biblia (2 Tm 3,14-17)

2 Tm 3,14-17

14. Ale ty trwaj w tym, czegoś się nauczył i czego pewny jesteś, wiedząc, od kogoś się tego nauczył.

15. I ponieważ od dzieciństwa znasz Pisma święte, które cię mogą obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

16. Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości, 17. Aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany. (BW)•

- Biblia powstawała w środowisku ludzkim, nie spadła z nieba, nie dano jej gotowej jak dwie tablice Dekalogu. Mojżesz spisał to, co mu Jahwe przekazał.

- 40 autorów zapisało to, co przez 1500 lat działo się wśród ludzi wskutek oddziaływania Słowa Bożego.

- Nie można jej zapisów traktować jak instrukcji, rozporządzeń, gotowych recept.

- Całe Pismo przez Boga jest natchnione oznacza, że należy patrzeć na całość, nie wrywać z kontekstu, rozumieć uwarunkowania w czasie powstawania tekstu, znać Bożą myśl, zamiar, zasadę. Przykładem jest Abraham, który decydując się na ofiarowanie Izaaka zastanawiał się nad tym, o co tu chodzi, bo wiedział, że Bóg nie lubuje się w ofiarach z człowieka.

- Ten proces twórczy powstawał w symbiozie Ducha Świętego i człowieka oddanego Bogu. Proces ten zakończył się stwierdzeniem kwalifikowanych gremiów, że kanon świętych ksiąg został zamknięty: dla Żydów w II w. przed Chr. lub na przełomie I/II w. po Chr. dla chrześcijan zaś w wieku IV.

Były dwa kanony – zbiory pism używane przez Żydów jerozolimskich (kanon palestyński, 39 ksiąg) oraz dla Diaspory – Żydów na emigracji (kanon aleksandryjski, 11 ksiąg więcej). Nie ma zgodności co do tego, kiedy ukształtował się ostatecznie kanon hebrajski. Niektórzy umieszczają tę datę w II w. p.n.e., inni przesuwają ten okres na drugie stulecie naszej ery. Najpowszechniej uważa się, że takie ustalenie odbyło się między rokiem 87 i 114 po Chrystusie, podczas tzw. synodu w Jamni, na którym Żydzi mieliby ustalić kanon nazwany hebrajskim. Katolicyzm i prawosławie.

- ST nie można w pełni zrozumieć bez Jezusa, który powiedział do faryzeuszów, znawców ST w najdrobniejszych szczegółach: „**Badacie Pisma, bo wam się wydaje, że w nich macie życie wieczne. Również one świadczą o mnie, ale nie chcecie przyjść do mnie, aby mieć życie**” (J 5,39-40). Jeśli wejdziemy do **umeblowanego, ale nieoświetlonego pokoju**, możemy się zorientować, co tam się znajduje, dotykając kanap, foteli i obrazów. Ale po zapaleniu światła cały pokój wygląda zupełnie inaczej. Podobnie ST, oświetlony przez Jezusa, nabiera dodatkowego znaczenia.

Jak wyraził to Augustyn (V w.): „NT jest ukryty w ST. ST jest objawiony w NT”.

Mt 22,23-32 23. W tym dniu przystąpili do niego saduceusze, którzy utrzymują, że nie ma zmartwychwstania, i zapytali go, 24. Mówiąc: Nauczycielu! Mojżesz powiedział: Jeśliby ktoś umarł bezdzietnie, poślubi brat jego wdowę po nim i wzbudzi potomstwo bratu swemu. 25. Było tedy u nas siedmiu braci; i pierwszy pojawił żonę, umarł, i nie mając potomstwa, zostawił żonę swoją bratu swemu. 26. Podobnie i drugi, i trzeci, aż do siódmego. 27. A w końcu po wszystkich zmarła i ta niewiasta. 28. Przy zmartwychwstaniu tedy któregoż z tych siedmiu żoną będzie? Wszak ją wszyscy mieli. 29. A Jezus odpowiadając, rzekł im: **Błędzicie, nie znając Pism ani mocy Bożej**. 30. Albowiem przy zmartwychwstaniu ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić, lecz będą jak aniołowie w niebie. 31. A co do zmartwychwstania, czy nie czytaliście, co wam Bóg powiedział w słowach: 32. Jam jest Bóg Abrahama i Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba! Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych. (BW)

- 15. I ponieważ od dzieciństwa znasz Pisma święte, które cię mogą obdarzyć **mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa**.

Rz 10,8-10,17. I co jeszcze mówi? Blisko ciebie jest Słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, a jest to Słowo wiary, które głosimy. 9. Jeśli więc swoimi ustami wyznasz, że Panem jest Jezus, i uwierzysz w swoim sercu, że Bóg wskrzesił Go z martwych, będziesz zbawiony. 10. Sercem bowiem wierzy się dla usprawiedliwienia, ustami zaś wyznaje się dla zbawienia.

17. Wiara przecież rodzi się ze słuchania, ze słuchania Słowa Chrystusa.

Zbawcza wiara, zbawcza mądrość powstają w wyniku **usłyszenia** Słowa Bożego.

Pewna pielęgniarka w szpitalu dziecięcym w Anglii. Jak sama opowiada, życie było dla niej puste i bez sensu. Czytała jedną książkę po drugiej, wglębiała się w taką i inną filozofię w poszukiwaniu zadowolenia, ale nigdy nie czytała Biblii, gdyż ktoś z przyjaciół przekonał ją subtelnymi argumentami, że nie może być prawdziwa. Pewnego dnia odwiedził dyżurkę pielęgniarek człowiek, który pozostawił egzemplarze pojedynczych Ewangelii. Siostra dała się przekonać do przeczytania Ewangelii wg Jana. „Jarzyła się i świeciła prawda – mówiła potem – a cała moja istota odpowiadała na nią.” Słowa, które ostatecznie przeważyły szalę zapisane były w Ew. Jana 18,37: „Ja się narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie; każdy, kto z prawdy jest, **słucha** głosu mego”. – Posłuchałam więc tego głosu, usłyszałam prawdę i znalazłam mego Zbawiciela.

• **Dbalność ap. Pawła, byłego faryzeusza:**

1 Kor 2,4-6. A moje słowo i moje głoszenie nie opierały się na przekonujących słowach mądrości, ale na ukazywaniu Ducha i mocy, aby wasza wiara nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Boga.

2 Tm 3,5. (...) udający pobożność, ale odrzucający jej moc. Od takich ludzi trzymaj się z daleka.

Hbr 4,12. Żywe jest bowiem Słowo Boga i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić myśli i zamiary serca.

• **Zasada:**

2 P 1,20-21. Przede wszystkim to wiedźcie, że wszelkie prorocтво Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. Albowiem prorocтво nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym. (BW)

Tekst ten zwraca uwagę na *naszą* interpretację proroków. Niektórzy tak interpretują proroków, by uzasadnić swoje stanowisko. W tej sytuacji Piotr jakby powiada: „Nikt nie może interpretować Pisma mając na uwadze przede wszystkim własne korzyści”.

Jest to bardzo ważna zasada. Piotr powiada, że nikt nie może wyklądać Pisma *dowolnie*.

Jak więc ma ono być wykładane?

Szukając odpowiedzi musimy zadać sobie pytanie. • Jak prorocy otrzymywali swoje poselstwo?

• Odpowiedź: otrzymywali je przez Ducha.

• Wniosek, że tylko przy pomocy tego samego Ducha poselstwo proroków może być rozumiane.

Jak powiada Paweł, rzeczy duchowe należy duchowo rozsądzać (**1 Kor 2,12-15**).

12. My zaś nie otrzymaliśmy ducha świata, lecz Ducha, który pochodzi od Boga, abyśmy poznali dary łaski udzielone nam przez Boga. 13. O nich to mówimy nie wyuczonymi słowami ludzkiej mądrości, ale słowami, których nauczył nas Duch, wyjaśniając duchowe dary ludziom Ducha. 14. Natomiast człowiek poznający tylko zmysłami nie przyjmuje darów Ducha Bożego. Są one bowiem dla niego głupstwem i nie może ich zrozumieć, ponieważ można je badać jedynie w sposób duchowy. 15. Człowiek Ducha zaś bada wszystko, a sam przez nikogo nie jest badany.

W pojęciu żydowskim Duch Święty dokonywał dwóch rzeczy: • przekazywał ludziom Bożą prawdę i • udostępniał ludziom zrozumienie tej prawdy.

Praktycznie oznacza to dwa aspekty:

• Pismo nie może być interpretowane w oparciu o własne zdolności czy ukryte uprzedzenia; musi ono być interpretowane przy współudziale Ducha Świętego, który jest jego autorem. W przekonaniu ap. Piotra Pismo Święte nie zawiera prywatnych opinii ludzkich, lecz jest objawieniem Bożym przez Jego Ducha.

• Duch Święty działa poprzez oddanych Mu ludzi, którzy pod Bożym przewodnictwem otwierają się na treści Pisma Świętego. Ci ludzie tworzą Ciało Chrystusa, Eklezję. Dlatego Szaweł usłyszał: „Idź do Damaszku, a tam powiedzą ci, co masz czynić”. Lekcja dla niego: nie powinniśmy arogancko twierdzić, że nasza własna interpretacja jest poprawna; musimy w pokorze zwrócić się do naszych poprzedników i posłuchać tego, co oni mają nam do powiedzenia, ponieważ Duch Święty również ich czegoś uczył. Stąd interpretacja Pisma nie może być uzależniona od jakichkolwiek opinii ludzkich, lecz musi dokonywać się pod przewodnictwem tego samego Ducha, który i teraz w szczególny sposób działa w Kościele. Zob. 2,1 – fałszywi prorocy